

گزارشی از شرکت ماموت

شرکت ماموت متشکل از چندین شرکت بزرگ میباشد ماموت ۱ و ماموت ۲ در تهران یک شعبه آن در دبی و شعبه دیگر آن در آلمان میباشد. این شرکتها متعلق به شخصی به نام بهروز فردوس میباشد. این شرکتها به شکل خانوادگی توسط همسر و فرزندان و پدر اداره میشود. تولیدات این شرکت "کانیکس - کاننیرهای تریلی و سردخانه ای - انواع تریلی ها و اتاقهای کمپرسی - اتاقهای اداری پیش ساخته - تجهیزات کشنده انواع اتومبیلها و تولید انواع پانیکس توسط دستگاههای پیشرفته میباشد.

در شرکتهای ماموت ۱ و ۲ حدود ۲۰۰۰ کارگر مشغول بکار میباشند ماموت ۱ در جاده کرج و ماموت ۲ در اتوبان کرج قزوین نرسیده به هشتگرد میباشند.

حدود ۹۰٪ کارگران در شرکت ماموت به شکل قراردادی کار میکنند و تعداد کمی از کارگران قدیمی شرکت رسمی میباشند. کارگران قراردادی که اکثرا جوان هستند با قراردادهای سه ماهه مشغول هستند. در این شرکت بیشتر کارگران ماهر هستند که حقوق دریافتی آنان حداقل دستمزد شورای عالی کار میباشد. از ابتدای سال ۸۵ حداقل حقوق کارگران این شرکت ۱۸۰۰۰۰ تومان بود که با مصوبه جدید شورای عالی کار این رقم به ۱۵۰۰۰۰ تومان رسید یعنی اینکه رقمی حدود ۸۰ میلیون تومان در هر ماه به نفع صاحبان شرکت تمام شد.

شدت کار در این شرکت بسیار بالا بوده به شکلی که با کوچکترین گزارش سرپرستهای قسمتها کارگران تمدید قرارداد نخواهند شد. مسئله قراردادهای موقت در این شرکت باعث شده است کارگران جرات اعتراض در برابر قوانین ضد کارگری شرکت را نداشته باشند. کارگران در این شرکت برای صرف ناهار رفتن به رختکن و غیره کارت میزنند. اگر کارگری حتی یک دقیقه زودتر تعطیل کند با خطر عدم تمدید قرارداد مواجه خواهد شد. در این شرکت تخصص معنای خاصی را ندارد و کارگر ساده و جوشکار ماهر به یک اندازه حقوق میگیرد. به گفته کارگران هر خط تولید این شرکتها ماشین پول چاپ کنی بوده که سود سرشاری را به جیب صاحبان آن سرازیر میسازد. این نوع شرکتها از تیپ شرکتهای بوده است که از خارج از کشور هدایت و پشتیبانی میشود که کارگران آن با ارزانترین دستمزد ممکن میلیاردها دلار سود تولید میکنند. تمام قوانین کار و کشور دست به دست هم داده اند که این سرمایه دارها به سود سرشار برسند.

شرکت ماموت باگسترش سالنهای تولید و خرید شرکتهای بزرگی مثل شرکت مارال تبدیل به غولهای عظیم سرمایه شده اند که با وجود کارگران جوان و ارزان و پشتیبانی همه جانبه دولت از آنها هیچ مانعی برای انباشت هر چه بیشتر سرمایه خود پیش رو ندارند. در این شرکت کارگران دارای هیچ نوع تشکلی حتی از نوع دولتی آن نیز نیستند، کارگران در این شرکتها هیچ ارتباط کارگری به کارخانجات داخلی و خارجی شرکت ندارند.

زمینه های اعتراضی کارگران جوان در این شرکتها بسیار بالا بوده اما به دلیل نبود یک سیستم اعتراضی دسته جمعی و نبود ارتباط و اتحاد بین کارگران و عدم آگاهی طبقاتی بین کارگران اعتراضات متفرقه و خود جوش برآحتی سرکوب و موجب اخراج کارگران معترض میشود.

" کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری "

۱۳۸۵/۶/۶

www.komiteyehamahangi.com

komiteye_hamahangi@yahoo.com